

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. rugsėjo 27 d.*

Byloje T-123/04

Cargo Partner AG, įsteigta Fischamend (Austrija), atstovaujama advokato M. Wolner,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarybą (prekių ženklams ir dizainams) (VRDT), atstovaujamą G. Schneider,

atsakovę,

* Proceso kalba: vokiečių.

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2004 m. sausio 26 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 346/2003-1) dėl žodinio žymens CARGO PARTNER registravimo kaip Bendrijos prekių ženklo,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. D. Cooke, teisėjai R. García-Valdecasas ir V. Trstenjak, posėdžio sekretorius J. Plingers, administratorius,

atsižvelgęs į Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2004 m. kovo 31 d. pateiktą ieškinį,

atsižvelgęs į VRDT atsakymą į ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2004 m. liepos 9 d.,

įvykus 2005 m. kovo 9 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2002 m. gegužės 14 d. *Cargo Partner AG*, remdamasi iš dalies pakeistu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1), Vidaus rinkos derinimo tarybai (prekių ženkams ir dizainams) (VRDT) pateikė Bendrijos prekių ženklo paraišką.
- 2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo CARGO PARTNER.
- 3 Pagal peržiūrėtą ir pataisytą 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartį dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti paslaugos, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso 36 ir 39 klasėms ir atitinka šį aprašymą:
 - 36 klasė: „Draudimas“;
 - 39 klasė: „Vežimas, prekių pakavimas ir sandėliavimas; kelionių rengimas“.

- 4 2003 m. kovo 19 d. sprendimu ekspertas, taikydamas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktus, atmetė paraišką vežimo, prekių pakavimo ir sandėliavimo paslaugoms, priklausančioms 39 klasei, remdamasis skiriamojo požymio nebuvimu ir nagrinėjamo žodinio žymens apibūdinančiu pobūdžiu.

- 5 2003 m. gegužės 19 d. ieškovas, remdamasis Reglamento Nr. 40/94 57–62 straipsniais, pateikė VRDT apeliaciją dėl tos eksperto sprendimo dalies, kuri yra susijusi su prekės ženklo registravimu 3 punkte nurodytoms paslaugoms.

- 6 2004 m. sausio 26 d. sprendimu, priimtu byloje R 346/2003-1 (toliau – ginčijamas sprendimas), VRDT pirmoji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą ir taip patvirtino 2003 m. kovo 19 d. eksperto sprendimą.

- 7 Vertindama skiriamąjį žodinio žymens CARGO PARTNER požymį Apeliacinė taryba pabrėžė, kad tikslinė visuomenė yra visa angliškai kalbanti visuomenė.

- 8 Iš esmės Apeliacinė taryba manė, kad, atsižvelgiant į reikšmę anglų kalba, žodžiai „cargo“ ir „partner“ neturi skiriamojo požymio nagrinėjamų paslaugų sąrašo atžvilgiu, nes tai yra vežimo paslaugos, taip pat tokios susijusios paslaugos, kaip antai prekių pakavimas ir sandėliavimas. Ji manė, kad žodžių junginys anglų kalba „cargo partner“ į vokiečių kalbą gali būti verčiamas „Frachtpartner“ arba „Transportpartner“ ir kad jo sandara atitinka anglų kalbos gramatikos taisykles.

- 9 Be to, Apeliacinė taryba, remdamasi viena interneto tinklaviete, taip pat pabrėžė, kad žymuo CARGO PARTNER jau buvo naudojamas apibūdinti partnerius krovimo srityje. Ji pridūrė, kad nėra svarbu, jog šis žodžių junginys nėra įtrauktas į jokią specializuotą žodyną.
- 10 Apeliacinė taryba manė, kad jokie duomenys neleidžia tvirtinti, jog, vertinant bendrai bei nagrinėjamų paslaugų atžvilgiu, žymuo CARGO PARTNER reiškia tik elementų, iš kurių jis sudarytas, sumą. Iš to ji padarė išvadą, kad šis žymuo neturi registravimui būtino minimalaus skiriamą poįymio laipsnio ir dėl to jis yra neregistruojamas pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą.

Šalių reikalavimai

- 11 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:
- pakeisti ginčijamą sprendimą taip, kad būtų leidžiama įregistruoti prašomą įregistruoti prekių ženklą;
 - nepatenkinus pirmojo reikalavimo, grąžinti bylą iš naujo nagrinėti VRDT;
 - bet kuriuo atveju priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

12 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį;

- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl priimtimumo

13 Visų pirma VRDT nurodo tris prieštaravimus dėl priimtimumo, kurių du yra pateikti dėl paties ieškinio, o trečias pateiktas dėl pirmosios reikalavimų dalies priimtimumo. Savo ruožtu ieškovė mano, kad ieškinyš yra priimtinas.

Dėl pirmojo prieštaravimo dėl priimtimumo

Šalių argumentai

14 VRDT tvirtina, kad ieškinyš yra nepriimtinas dėl to, kad atstovavimas ieškovei neatitinka Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio. Ji primena, kad, remiantis šia nuostata, kitoms bylos šalims nei institucijos ir valstybės narės Teisingumo Teisme gali atstovauti tik advokatas, turintis leidimą verstis advokato praktika valstybės narės teisme. Remiantis ieškiniu, ieškovei atstovauja ribotos atsakomybės bendrovė

Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte. Taigi prie šio pavadinimo ieškinyje bus parašas, kurio nebus galima identifikuoti kaip atitinkančio pavardes Gassauer ar Fleissner.

- 15 Atsakyme į ieškinį VRDT pripažįsta, kad juridinis asmuo taip pat gali verstis advokato praktika per galinčius jam atstovauti narius. Tačiau VRDT mano, kad tai, jog šalį atstovauja juridinis asmuo, šios bylos sąlygomis neatitinka Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio. Posėdžio metu VRDT nurodė, kad atstovavimas Pirmosios instancijos teisme turi vykti per fizinį asmenį, o ieškovė įgaliojo jai atstovauti juridinį asmenį.
- 16 Be to, VRDT mano, kad bylos medžiagoje nėra jokio atstovauti *Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte* galinčių narių sąrašo. Ji taip pat nurodo, kad net jei dokumentas patvirtina Michael Wolner galėjimą atstovauti teisme, jis nėra nurodytas kaip atstovas nei ieškovės suteiktuose įgaliojimuose, nei pačiame ieškinyje. Be to, dėl *Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte* nebuvo pateiktas joks išrašas iš verslo registro.
- 17 Iš to VRDT daro išvadą, kad ieškinio pateikimo momentu nebuvo nustatytas ieškovės advokatų galėjimas atstovauti Bendrijos teismuose, o tai yra pagrindinių procesinių reikalavimų pažeidimas, dėl kurio ieškinyje turi būti nepriimtinas.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 18 Iš Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio trečios ir ketvirtos pastraipų, taikomų procesui Pirmosios instancijos teisme pagal to paties statuto 53 straipsnio pirmą

pastraipą, išplaukia, kad tik advokatas, turintis leidimą verstis advokato praktika valstybės narės ar kitos valstybės, kuri yra Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo šalis, teisme, gali teisėtai atlikti procesinius veiksmus Pirmosios instancijos teisme, atstovaudamas kitoms šalims nei valstybės ir institucijos (2000 m. vasario 24 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *FTA ir kt. prieš Tarybą*, T-37/98, Rink. p. II-373, 20 punktas ir 2004 m. rugsėjo 9 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Alto de Casablanca prieš VRDT – Bodegas Chivite (VERAMONTE)*, T-14/04, Rink. p. II-3077, 9 punktas).

- 19 Iš Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmos pastraipos, taikomos procesui Pirmosios instancijos teisme pagal minėtą 53 straipsnį, išplaukia, kad ieškinys turi būti pasirašytas asmens, galinčio atstovauti ieškovei pagal Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnį (minėtos nutarties *FTA ir kt. prieš Tarybą* 21 ir 22 punktai). Be to, Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 43 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą reikalauja, kad kiekvieno procesinio dokumento originalą pasirašytų šalies atstovas arba advokatas. Iš tikrųjų ranka rašytas viešas atstovo arba advokato parašas ant visų procesinių dokumentų originalų yra vienintelė galimybė užtikrinti, kad atsakomybę už tokį dokumentą prisiima asmuo, galintis atstovauti šaliai Bendrijos teismuose pagal Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnį (minėtos nutarties *FTA ir kt. prieš Tarybą*, 23 ir 26 punktai).
- 20 Iš ieškinio priedų išplaukia, kad Vienos advokatų taryba patvirtino, jog *Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte* buvo įtraukta į bendrovių, besiverčiančių advokatų praktika, sąrašą ir kad ji turėjo leidimą verstis advokato praktika Austrijoje per atstovauti jai galinčius narius ir atstovauti visuose Austrijos teismuose.
- 21 Be to, priešingai nei tvirtina VRDT, ieškinio antraštėje yra *Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte* narių, tarp kurių yra Michael Wolner, sąrašas. Iš bylos medžiagos išplaukia, kad pastarasis yra įrašytas į Vienos advokatų tarybą kaip advokatas.

- 22 Iš to reikia daryti išvadą, kad *Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte* gali, be kita ko, per Michael Wolner verstis advokato praktika ir atstovauti Austrijos teismuose.
- 23 Be to, atsakydamas į Pirmosios instancijos teismo užduotą klausimą, M. Wolner faksimilėje, kurią Pirmosios instancijos teismas gavo 2004 m. spalio 27 d., patvirtino, kad parašas, esantis ieškovės pateiktuose dokumentuose, yra jo.
- 24 Šiomis aplinkybėmis pirmasis VRDT pateiktas prieštaravimas dėl priimtumo turi būti atmestas.

Dėl antrojo prieštaravimo dėl priimtumo

Šalių argumentai

- 25 VRDT pabrėžia, kad ieškinys neatitinka Procedūros reglamento 44 straipsnio sąlygų dėl pagrindų, kuriais remiasi ieškovė, išdėstymo glaustumo, nes pastaroji tik pateikia priešingus tvirtinimus, nei paskelbė Apeliacinė taryba. VRDT primena, kad pagal nusistovėjusią Pirmosios instancijos teismo praktiką nepakanka nurodyti teisės pažeidimą. Iš tikrųjų reikia įrodyti tokį teiginį teisiniais ar faktiniais argumentais (1994 m. liepos 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Dunlop Slazenger prieš Komisiją*, T-43/92, Rink. p. II-441, 184 punktas ir 1994 m. liepos 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Parker Pen prieš Komisiją*, T-77/92, Rink. p. II-549, 99 ir 100 punktai). Be to, posėdyje VRDT nurodė, kad šiam ieškiniiui paremti ieškovė pateikė tuos pačius argumentus, kuriais rėmėsi procedūroje VRDT.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 26 Pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnį ir Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą kiekviename ieškinyje turi būti nurodyta pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka, ir ši nuoroda turi būti pakankamai aiški ir konkreči, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Pirmosios instancijos teismas priimti sprendimą dėl ieškinio. Tas pats galioja ir bet kokiam reikalavimui, kuris turi būti lydimas pagrindų ir argumentų, kurie tiek atsakovui, tiek teismui leistų įvertinti jo pagrįstumą (minėto sprendimo *Dunlop Slazenger prieš Komisiją* 183 punktas).
- 27 Siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir gerą teisingumo vykdymą, kad ieškinyje būtų priimtinas, reikia, kad esminiai faktiniai ir teisiniai pagrindai, kuriais paremtas ieškinyje, išplauktų ne glausta forma, bet logiškai ir suprantamai iš paties ieškinio teksto (1996 m. rugsėjo 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Asia Motor France ir kt. prieš Komisiją*, T-387/94, Rink. p. II-961, 106 punktas ir 1993 m. lapkričio 29 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Koelman prieš Komisiją*, T-56/92, Rink. p. II-1267, 21 punktas).
- 28 Šioje byloje ieškinyje tenkina Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnyje, taikomame procese Pirmosios instancijos teisme pagal jo 53 straipsnio pirmą pastraipą ir Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą, nustatytas sąlygas. Iš tikrųjų ieškovė siekia užginčyti Apeliacinės tarybos samprotavimą, pagal kurį registruoti pasiūlytas žodinis žymuo neturi skiriamą požymio pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą. Net jei pagrindų ieškiniumi pagrįsti santrauka yra glausta, pakanka, kad Pirmosios instancijos teismas atskirtų argumentus, sudarančius ieškinio teisinį ir faktinį pagrindą.
- 29 Tai, kad buvo pakartoti visi ar kelis per procesą VRDT nurodyti argumentai, o ne tik pateikta nuoroda į juos, nėra Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio ir Procedūros

reglamento 44 straipsnio pažeidimas. Iš tikrųjų, kadangi ieškovas ginčija Bendrijos teisės aiškinimą ar taikymą, kurį atliko VRDT, pastarosios išnagrinėti teisės klausimai gali būti iš naujo apsvarstyti pateikus ieškinį Pirmosios instancijos teismui. Tai išplaukia iš teisminės kontrolės, kuri taikoma VRDT priimtiems sprendimams pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnį, pagal kurį ieškiniai dėl Apeliacinės tarybos sprendimų gali būti pateikti, be kita ko, dėl Sutarties, šio reglamento arba bet kurios su jos taikymu susijusios teisės normos pažeidimo.

30 Dėl to antrasis VRDT pateiktas prieštaravimas dėl priimtino turi būti atmestas.

Dėl trečiojo prieštaravimo dėl priimtino

Šalių argumentai

31 VRDT mano, kad ieškinys yra nepriimtinas, nes ieškovė prašo pataisyti ginčijamą sprendimą siekiant žymenį CARGO PARTNER įregistruoti prekių ženklu. Iš tikrųjų Pirmosios instancijos teismas negali leisti įregistruoti prašomo prekių ženklo. Pirma, iš EB 233 straipsnio ir Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 6 pastraipos, taip pat iš teismų praktikos išplaukia, kad VRDT pati turi imtis priemonių, priimtų Bendrijos teismų sprendimų vykdymui (1999 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Procter & Gamble prieš VRDT (BABY-DRY)*, T-163/98, Rink. p. II-2383, 53 punktas). Antra, paskesnis įregistravimo Bendrijos prekių ženklu procedūros etapas nėra prašomo įregistruoti prekių ženklo įregistravimas, bet prašymo paskelbimas pagal Reglamento Nr. 40/94 40 straipsnį.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 32 Pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 6 dalį VRDT privalo imtis Bendrijos teismo sprendimams vykdyti būtinų priemonių. Todėl Pirmosios instancijos teismas neturi priimti privalomų nurodymų VRDT. Iš tikrųjų pastaroji turi padaryti išvadas iš Pirmosios instancijos teismo sprendimų rezoliucinių dalių bei motyvų. Taigi ieškovės prašymas, kad Pirmosios instancijos teismas nurodytų VRDT tęsti registracijos procedūrą, yra nepriimtinas (2001 m. sausio 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld prieš VRDT (Giroform)*, T-331/99, Rink. p. II-433, 33 punktas ir 2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Eurocool Logistik prieš VRDT (EUROCOOL)*, T-34/00, Rink. p. II-683, 12 punktas).
- 33 Tačiau ieškovė, antrojoje savo reikalavimų dalyje papildomai prašydama grąžinti prašymą VRDT, prašo panaikinti ginčijamą sprendimą.
- 34 Be to, jei, nepaisant ieškinio reikalavimų formuluotės, iš pastarosios aiškiai išplaukia, kad ieškovė iš esmės prašo panaikinti ginčijamą sprendimą, ieškinyje turi būti laikomas priimtinas (1995 m. birželio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *PIA HiFi prieš Komisiją*, T-169/94, Rink. p. II-1735, 17 punktas ir 1995 m. birželio 19 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Kik prieš Tarybą ir Komisiją*, T-107/94, Rink. p. II-1717, 30 ir 32 punktai).
- 35 Šioje byloje, atsižvelgiant į argumentų, kuriuos ieškovė dėsto savo reikalavimams pagrįsti, turinį, reikia manyti, kad iš tikrųjų reikalaujama panaikinti ginčijamą sprendimą. Tikrai ieškovė savo ieškinyje pateikia argumentus, kuriais siekia įrodyti atsisakymo įregistruoti žodinį ženimą CARGO PARTNER neteisėtumą.

36 Dėl to, kadangi ieškinys turi būti aiškinamas šia prasme, jis yra priimtinas.

Dėl esmės

37 Ieškovė savo ieškinį grindžia dviem pagrindais, kurių pirmas yra paremtas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, o antras – nediskriminacijos principo pažeidimu.

Dėl pirmo ieškinio pagrindo, pagrįsto Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu

Šalių argumentai

38 Ieškovė primena, kad remiantis 2001 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Procter & Gamble prieš VRDT* (C-383/99 P, Rink. p. I-6251), bet koks pastebimas skirtumas siūlomo įregistruoti žodinio žymens formuluotėje naudojamos terminologijos, kurią šnekamojoje kalboje atitinkama vartotojų kategorija naudoja apibūdinti prekę, paslaugą ar jų pagrindines charakteristikas, atžvilgiu šiam žymeniui gali suteikti skiriamąjį pobūdį, dėl kurio jis gali būti įregistruotas Bendrijos prekių ženklų. Ieškovė priduria, kad kai dviejų žodžių junginys jau pats savaime, bent jau dėl asociacijų ar aliuzijų, sukuria daugybę reikšmių, žymuo nėra aprašomojo pobūdžio (2001 m. sausio 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Wrigley prieš VRDT (DOUBLEMINT)*, T-193/99, Rink. p. II-417). Be to, kai žodžių junginys sudaro galimybę įtaigiam žymens įspūdžiui sukurti, to pakanka, kad pastarasis įgytų

skiriamąjį pobūdį. Ieškovė šiuo klausimu remiasi 2001 m. balandžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bank für Arbeit und Wirtschaft prieš VRDT (EASYBANK)* (T-87/00, Rink. p. II-1259).

- 39 Ieškovė taip pat primena, kad tikslinė visuomenė gali lengvai ir iš karto įsiminti kokį nors žodį, jis bendrai savaime leidžia tikslinei visuomenei jį vertinti kaip skiriamąjį ženį. Nereikia, kad žodis turėtų papildomą fantazijos elementą, būtų išskirtinai originalus ar matomas. Prekių ženklas remsis vien tik sugebėjimu rinkoje individualizuoti prekes ar paslaugas konkurentų siūlomų prekių ar paslaugų atžvilgiu (minėtas sprendimas *EUROCOOL*).
- 40 Ieškovė nurodo, kad šioje byloje pavadinimas „cargo partner“ yra visiškai neįprastas ir todėl galintis individualizuoti jos teikiamas paslaugas. Ji grindžia savo teiginį iš esmės tokiais trimis argumentais. Pirmia, aprašant nagrinėjamas paslaugas, įprastinis bus ne žymuo CARGO PARTNER, o „your partner for cargo“ ar panašūs žodžių junginiai. Dėl šios priežasties nagrinėjamą pavadinimą tikslinė visuomenė jau supranta kaip individualizuojantį ieškovės teikiamas paslaugas. Antra, kai žodis „partner“ naudojamas įmonės atžvilgiu, visuomenė tikisi jo vartojimo daugiskaita. Be to, kaip ieškovė pareiškė posėdžio metu, šioje byloje žodis „partner“ nurodo ne įmonės organizavimo būdą, o ypatingą ryšį su klientais. Trečia, pavadinimas „cargo partner“ yra ieškovės įmonės pavadinime ir jau daugelį metų ją gali išskirti iš jos konkurentų.
- 41 VRDT primena, kad prekių ženklas neturi skiriamojo požymio Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme, kai jis negali charakterizuoti prekių ar paslaugų pagal jų komercinę kilmę. Paprastai taip būna tuo atveju, kai prekių ženklas apibūdina tik prekių ar paslaugų rūšis arba aprašo jų charakteristiką.

- 42 VRDT pabrėžia, kad ieškovė negalėtų atmesti ginčijamo sprendimo 19 punkte pateikto Apeliacinės tarybos konstatavimo, pagal kurį žymenį CARGO PARTNER įmonės naudoja savo komerciniam partneriui krovimo sektoriuje apibūdinti. VRDT nuomone, tokį tvirtinimą parėmė ginčijamame sprendime esanti nuoroda į interneto tinklavietę, ir jis gali būti papildytas kitais pavyzdžiais, tokiais, kaip antai *Air France* pranešimas, kuriame ji prisistato kaip „cargo partner“ dviems Picasso parodoms Indijoje, ir *Lufthansa* dukterinės įmonės *Cargo Counts* pranešimas, pagal kurį ji bus naujasis Frankfurto oro uosto „cargo partner“.
- 43 VRDT nuomone, ieškovės tvirtinimas, pagal kurį prekyboje naudojama ne „partner“ vienaskaitos forma, o „partners“ daugiskaitos forma, nėra niekaip įrodytas ir akivaizdžiai yra klaidingas.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 44 Pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą neregistruojami „neturintys jokio skiriamąjo požymio prekių ženklai“. Be to, Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 2 dalis nustato, kad „1 dalies nuostatos taikomos, net jeigu prekių ženklo neregistravimo pagrindai galioja tik dalyje Bendrijos“.
- 45 Iš Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto išplaukia, kad minimalaus skiriamąjo požymio pakanka, kad nebūtų taikomas šiame straipsnyje nustatytas atmetimo pagrindas (minėto sprendimo *EUROCOOL* 39 punktas).

- 46 Skiriamąojo požymio nebuvimas neišplaukia vien tik iš konstatavimo, kad nagrinėjamam žymeniui trūksta papildomo fantazijos elemento arba jis neturi neiįprasto ar sukrečiančio aspekto (minėto sprendimo *EASYBANK* 39 punktą).
- 47 Prekių ženklą skiriamasis požymis Reglamente Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme reiškia, kad šis ženklas leidžia identifikuoti prekę ar paslaugą, kuriai prašoma jį įregistruoti, kaip kilusią iš konkrečios įmonės, atskirti ją nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų bei dėl to gali atlikti pagrindinę prekių ženklą funkciją (2004 m. spalio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *VRDT prieš Erpo Möbelwerk*, C-64/02 P, Rink. p. II-10031, 42 punktą ir minėta teismų praktika).
- 48 Prekių ženklą skiriamasis požymis gali būti vertinamas tik, pirma, prekių ar paslaugų, kurioms prašoma jį įregistruoti, atžvilgiu ir, antra, atitinkamos visuomenės suvokimo atžvilgiu (minėto Teisingumo Teismo sprendimo *VRDT prieš Erpo Möbelwerk* 43 punktą, 2003 m. liepos 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Best Buy Concepts prieš VRDT (BEST BUY)*, T-122/01, Rink. p. II-2235, 22 punktą, 2003 m. gruodžio 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Nestlé Waters France prieš VRDT (butelio forma)*, T-305/02, Rink. p. II-5207, 29 punktą ir 2004 m. lapkričio 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Storck prieš VRDT (suvynioto saldainio forma)*, T-402/02, Rink. p. II-3849, 48 punktą).
- 49 Siekiant įvertinti žodinio žymens galimybę būti skiriamuoju požymiu, reikia atsižvelgti į tai, kaip vartotojas supranta šio ženklą kalbą (minėto sprendimo *Procter & Gamble prieš VRDT* 42 punktą).
- 50 Šioje byloje reikia pabrėžti, jog kadangi nagrinėjamos paslaugos yra pervežimas bei prekių pakavimas ir sandėliavimas, tikslinę visuomenę sudaro visa angliškai kalbanti visuomenė, kaip teisingai ginčijamame sprendime manė Apeliacinė taryba.

- 51 Anglų kalbos požiūriu žymuo CARGO PARTNER nenutolsta nuo šios kalbos gramatinių taisyklių ir todėl dėl savo struktūros nėra neįprastas.
- 52 Žodis „partner“ vartojamas įvairiomis aplinkybėmis, taip pat ir paslaugų sektoriuje, siekiant aprašyti asociacijos ar partnerystės santykius ir perduoti teigiamą patikimumo ar ilgalaikiškumo konotaciją (2004 m. liepos 8 Pirmosios instancijos teismo sprendimo *MLP Finanzdienstleistungen prieš VRDT (bestpartner)*, T-270/02, Rink. p. II-2837, 23 punktas).
- 53 Žodis „cargo“ nurodo, kad nagrinėjamos paslaugos yra krovinių pervežimas, taip pat pakavimas ir sandėliavimas.
- 54 Taigi reikia konstatuoti, kad žodžiai „cargo“ ir „partner“ yra bendriniai žodžiai, kurie neleidžia atskirti ieškovės paslaugų nuo kitų įmonių teikiamų paslaugų.
- 55 Dėl iš žodžių sudarytų prekių ženklų, tokių, kaip nagrinėjamas šioje byloje, skiriamojo požymio nebuvimas turi būti konstatuojamas ne tik kiekvienam atskirai paimtam žodžiui, bet taip pat jų sudaromai visumai. Iš tikrųjų bet koks pastebimas skirtumas siūlomo įregistruoti žymens formuluotėje naudojamos terminologijos, kurią šnekamojoje kalboje atitinkama vartotojų kategorija naudoja apibūdinti prekę, paslaugą ar jų pagrindines charakteristikas, atžvilgiu šiam žymeniui gali suteikti skiriamąjį pobūdį, dėl kurio jis gali būti įregistruotas Bendrijos prekių ženklu (minėto sprendimo *Procter & Gamble prieš VRDT* 40 punktas).

- 56 Šiuo atveju nėra duomenų, kad žodžių junginys „cargo partner“ anglų kalba šnekamojoje kalboje turėtų papildomą reikšmę nei partneris, teikiantis prekių pervežimo, pakavimo ir sandėliavimo paslaugas. Jį sudarančių žodžių atžvilgiu žymuo CARGO PARTNER neturi jokio papildomo požymio, dėl kurio jis, kaip visuma, tikslinės visuomenės sąmonėje galėtų išskirti ieškovės paslaugas iš kitų įmonių paslaugų.
- 57 Tiesa, kad ieškovė yra įsteigta Austrijoje, vokiškai kalbančioje šalyje. Tačiau kadangi tam, jog būtų atsisakyta įregistruoti prekių ženklą, pakanka, kad atmetimo pagrindai galiotų dalyje Bendrijos, reikia konstatuoti, jog kai nustatoma, kad egzistuoja atmetimo pagrindas angliškai kalbančioje Bendrijos dalyje, tokio pagrindo buvimas kitose Bendrijos dalyse yra nesusijęs su šia byla (minėto sprendimo *bestpartner* 21 punktą).
- 58 Be to, reikia pažymėti, kad du žodžiai „cargo“ ir „partner“ gali taip pat būti vartojami vokiečių kalboje iš esmės ta pačia reikšme kaip ir anglų kalboje.
- 59 Iš to matyti, kad žymuo CARGO PARTNER tikslinės visuomenės požiūriu neturi skiriamąjo požymio Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme, kiek jis yra susijęs su prekių pervežimo, pakavimo ir sandėliavimo paslaugomis.

- 60 Ieškovės nurodyta aplinkybė, pagal kurią pavadinimas CARGO PARTNER egzistuoja įmonės pavadinime, negali užginčyti pateikto įvertinimo.
- 61 Iš pirmiau pateiktų samprotavimų aišku, kad ieškinio pagrindas, paremtas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, negali būti priimtas.

Dėl antro ieškinio pagrindo, pagrįsto nediskriminacijos principo pažeidimu

Šalių argumentai

- 62 Antruoju ieškinio pagrindu ieškovė iš esmės nurodo, kad Apeliacinė taryba paneigė VRDT sprendimų priėmimo praktiką, jos registracijos paraiškai taikydama aiškiai griežtesnį kriterijų kitų pareiškėjų atžvilgiu, taip pažeisdama nediskriminacijos principą. Šiuo klausimu ji nurodo šių žymenų registravimą prekių ženklų: *Finishing Partner*, *Partner Marketing*, *Partner Store*, YOUR CULINARY PARTNER, INHOUSE-OUTSOURCING, TRANSEUROPA, *alltravel*, MEGATOURS, *Data Intelligence Group*. Ieškovės teigimu, šie prekių ženklai, ypač *Finishing Partner*, nesiskiria žymens CARGO PARTNER atžvilgiu. Taigi remiantis VRDT registracijos praktika žymuo CARGO PARTNER turėtų būti įregistruojamas Bendrijos prekių ženklų.
- 63 Per posėdį ieškovė nurodė, kad šis atvejis nuo bylos, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas *bestpartner*, skyrėsi trimis atžvilgiais. Pirma, pastarojoje byloje buvo nurodyta specialių žinių turinti visuomenė, o šioje byloje tikslinę visuomenę sudaro

vidutiniai vartotojai. Antra, *best partner* yra šūkis, o CARGO PARTNER – ne. Trečia, jei žodis „best“ nurodo konkrečios įmonės kokybę, tai žodis „cargo“ – ne.

- 64 VRDT sutinka, kad procedūros šalys teisingai tikėjosi, kad dėl panašių faktų būtų priimtas panašus sprendimas. Tačiau ji mano, kad reikia atskirti šiuos lūkesčius nuo klausimo, ar procedūros šalys gali naudingai nurodyti paralelinių procedūrų baigtis, kai VRDT ekspertas ir Apeliacinė taryba, atsižvelgę į nagrinėjamas aplinkybes, kitais atvejais prieina išvadą, kuri nesutampa arba nevisiškai sutampa su pirmu sprendimu.
- 65 Taigi, VRDT nuomone, ieškovė niekaip nepaaiškina, kodėl ankstesni VRDT sprendimai, kuriuos ji nurodo, yra palyginami su šia byla.
- 66 Be to, VRDT nurodo, kad, net darant prielaidą, jog kalbama apie panašius atvejus, ankstesni sprendimai neturi priverstinių teisinių pasekmių. Šiuo klausimu ji remiasi 2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Streamserve prieš VRDT (STREAMSERVE)* (T-106/00, Rink. p. II-723, 66 punktas), pagal kurį apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik Reglamentu Nr. 40/94, kaip jį yra išaiškinęs Bendrijos teismas, o ne remiantis apeliacinių tarybų ankstesniais sprendimais.
- 67 Iš to VRDT daro išvadą, kad jei ankstesni sprendimai prieštarauja teisei, jie niekaip negali pateisinti naujo sprendimo, prieštaraujančio teisei. Jei, priešingai, jie atitiktų teisę ir būtų susiję su panašiais atvejais į nagrinėjamą ginčijamame sprendime, toks

sprendimas gali būti panaikintas tik dėl klaidingo Reglamento Nr. 40/94 taikymo, o net dėl nediskriminacijos principo pažeidimo.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 68 Pakanka priminti, kad net jei ankstesniame sprendime esantys faktiniai arba teisiniai pagrindai iš tikrųjų gali būti argumentais, skirtais pagrįsti ieškinio pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 40/94 pažeidimu, iš to matyti, kad apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik šiuo reglamentu, kaip jį yra išaiškinęs Bendrijos teismas, o ne remiantis apeliacinių tarybų ankstesniais sprendimais (minėto sprendimo *STREAMSERVE* 66 ir 69 punktai).
- 69 Iš tikrųjų yra dvi hipotezės. Jei ankstesnėje byloje pripažindama žymens tinkamumą būti įregistruotu kaip Bendrijos prekių ženklu Apeliacinė taryba tinkamai pritaikė atitinkamas Reglamento Nr. 40/94 nuostatas, vėlesnėje byloje, palyginamoje su pirmąja, Apeliacinė taryba priėmė priešingą sprendimą, Bendrijos teismas turės panaikinti šį sprendimą dėl atitinkamų Reglamento Nr. 40/94 nuostatų pažeidimo. Darant šią prielaidą ieškinio pagrindas, pagrįstas nediskriminacijos principo pažeidimu, yra netinkamas (minėto sprendimo *STREAMSERVE* 67 punktas).
- 70 Priešingai, jei ankstesnėje byloje priėmusi žymens tinkamumą būti įregistruotu Bendrijos prekių ženklu Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą ir vėlesnėje byloje, palyginamoje su pirmąja, Apeliacinė taryba priėmė priešingą sprendimą, pirmuoju sprendimu negali būti tinkamai remiamasi prašant panaikinti pastarąjį sprendimą. Iš

tikrųjų iš Teisingumo Teismo praktikos išplaukia, kad vienodo požiūrio principu gali būti remiamasi tik laikantis teisėtumo (1972 m. liepos 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Besnard ir kt. prieš Komisiją*, 55/71–76/71, 86/71, 87/71–95/71, Rink. p. 543, 39 punktas ir 1993 m. rugsėjo 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Magdalena Fernández prieš Komisiją*, T-90/92, Rink. p. II-971, 38 punktas) ir kad niekas savo naudai negali remtis teisės pažeidimu kito atžvilgiu (1984 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Witte prieš Parlamentą*, 188/83, Rink. p. 3465, 15 punktas ir 2000 m. vasario 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Rose prieš Komisiją*, T-22/99, Rink. VT p. I-A-27 ir II-115, 39 punktas). Dėl to, remiantis antrąja prielaida, antras ieškinio pagrindas, pagrįstas nediskriminacijos principo pažeidimu, taip pat yra neveiksmingas (minėto sprendimo *STREAMSERVE* 67 punktas).

- 71 Iš to aišku, kad ieškinio pagrindas dėl numanomo VRDT sprendimų priėmimo praktikos nepripažinimo yra nepriimtinas.
- 72 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, jog kadangi nė vienas iš pateiktų pagrindų nebuvo priimtas, šis ieškiny s dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 73 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.**

Cooke

García-Valdecasas

Trstenjak

Paskelbta 2005 m. rugsėjo 27 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

H. Jung

J. D. Cooke